

WCZESNE DZIECIŃSTWO

2-3 rok życia

RUCH

dynamiczny rozwój ruchowy; podejmowanie nowych wyzwań ruchowych: bieganie, skakanie, wspinanie się;

RODZICU: zdolność poruszania się, nowe umiejętności ruchowe dają dzieciom radość, przyjemność z samodzielności i kontroli nad własnym ciałem. Dostarczaj dziecku jak najwięcej okazji do różnorodnych doświadczeń ruchowych, pozwól na chodzenie i bieganie po różnych powierzchniach (trawa, piasek, woda). Pozwól pokonywać niskie przeszkody, chodzić po murku, pniach leżących w lesie, linie rozłożonej na podłodze. Zabawy na placu zabaw, pchanie i ciągnięcie zabawek, przesuwanie przedmiotów są potrzebne i fajne. Wielką pomocą w tej nauce jest obecność dorosłego, czasami nowe wyzwania będą wymagać asekuracji, ważne jest żeby robić to tak, aby dziecko miało świadomość, że sukces zawdzięcza swojemu wysiłkowi.

MANIPULACJA, SAMOBSŁUGA

nabywanie wielu nowych umiejętności w manipulowaniu przedmiotami (motoryka mała); zwiększenie kontroli ruchów rąk i możliwość efektywnego posługiwania się narzędziami; precyzyjne działania pozwalają na wykonywanie czynności samoobsługowych;

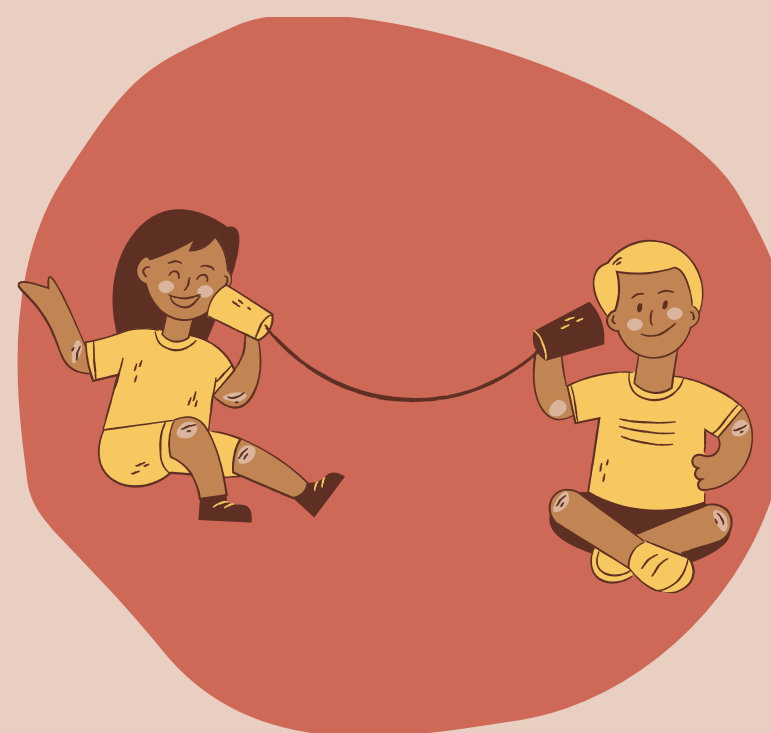
RODZICU: przedmioty zachęcają dzieci do działania, pozwalają poznawać funkcje przedmiotów i relacje między nimi. Jak najczęściej dawaj dziecku możliwość zabawy wieloma, różnorodnymi przedmiotami, poznawania ich funkcji, rozkręcania, rozkładania, otwierania. Organizuj zabawy w przesypywanie (np. piasku, fasoli różnej wielkości, kaszy), nalewanie, przelewanie (np. do butelek, różnych naczyń, sitka), segregowanie różnych przedmiotów (np. skarpetek, klocków, koralików), wkładanie do pralki i wieszanie prania, ugniatanie papieru. Znajdź czas i wykorzystuj do ćwiczeń wszystkie samodzielne czynności samoobsługowe (próby jedzenia sztućcami, ubieranie się, zapinanie guzików, zamków, nasypywanie łyżeczką cukru, soli). Rysowanie (kredą, patykami, różnymi kredkami), malowanie (palcami, kawałkiem szmatki lub gąbki, miękkim i twardym patykami, różnymi pędzlami), lepienie (ciasta, klusek, pierogów, z mokrego piasku, gliny, masy papierowej, plasteliny, różnych mas), stemplowanie, układanie pudełek, klocków to ciekawe zabawy.

MOWA

nabywanie nowych umiejętności komunikacyjnych, początkowo jest to kontakt z otoczeniem za pomocą pojedynczych słów, później do wyrazu zaczyna dołączać gest; następuje stopniowe wzbogacanie się zarówno ilości słów, jak i formy wypowiedzi, pojawia się możliwość wyrażania własnych potrzeb i woli. Komunikacji i rozwojowi języka towarzyszy zawsze ekspresja emocji, które pomagają we wzajemnym rozumieniu się dziecka i dorosłego.

RODZICU: reaguj nie tylko na to, jaka treść jest ukryta w słowach, ale na ton głosu, melodię zdania, szybkość mówienia, mimikę, towarzyszące mówieniu gesty. Mów „do dziecka”, a nie „ponad nim”, staraj się, by zawsze widziało Twoją twarz. Gdy do niego mówisz, przykucz się, pochyl się, podejź bliżej. Pomóż dziecku się skupić, gdy do niego mówisz – pokaż jakiś atrakcyjny, nieznan mu wcześniej przedmiot, mów jak dobry aktor, nieco dramatyzując. Jak najczęściej „rozmawiaj” ze swoim dzieckiem – komentuj to, co akurat robi, wyrażaj swoje zadowolenie, pokazuj mu różne rzeczy i opowiadaj o nich, wchodź z nim w dialog. Opowiadaj różne historyjki, czytaj, oglądaj książeczki razem z dzieckiem siedzącym u Ciebie na kolanach, wyszukuj różne śmieszne wierszyki, zagadki, rymowanki i wylizanki – jak najczęściej wykorzystuj je w zabawach i różnych codziennych czynnościach.

ZABAWA

jest podstawową formą działalności małego dziecka, to poprzez nią uczy się najwięcej, dostarcza dziecku okazji do rozrywki, do pracy i nauki; początkowo jest to zabawa „na serio”, w której dzieci naśladują obserwowane u dorosłych zachowania, później (po 2 roku życia) zaczyna się rozwijać wyobraźnia i zabawa staje się coraz częściej zabawą „na niby”, zabawą w udawanie. Pojawia się zabawa z rówieśnikami, od zabawy obok siebie, obserwowania, naśladowania aż do wspólnej zabawy i wspólnych doświadczeń

RODZICU: zabawa stanowi naturalne środowisko dziecka – pozwala mu nawiązać kontakt z samym sobą oraz ze światem, pokazuje jego potencjał i pragnienia, daje poczucie spełnienia. Bądź z dzieckiem w zabawie, działaj. Wspólna zabawa, towarzyszenie dziecku jest bardzo ważne, dzieci chętnie bawią się rzeczywistymi przedmiotami używanymi przez dorosłych (miniaturkami) lub zabawkami, warto włączyć dziecko w różne codzienne czynności czy domowe obowiązki (oczywiście pod Waszym czujnym okiem ze względów bezpieczeństwa). Potem dzieci odgrywają różne role, tworzą nowe sytuacje, bawią się „w dom”, „w lekarza”, „w szkołę”, „w warsztat”, potrafią tworzyć także wymyślonych towarzyszy zabawy, używać prawdziwych oraz „wymyślonych” przedmiotów. Pozwól dziecku na swobodę, dobrowolność, wyrażanie siebie, podążaj za nim, bądź uważny na jego potrzeby.

